

Mikroskop in mikroskopiranje

Dan za nadarjene na Osnovni šoli Rače

Danes najverjetneje ni mogoče spregledati, da vsi učenci, posebej pa nadarjeni, potrebujejo - poleg skrbi za razvoj na področju njihovih najmočnejših potencialov, za katera so visoko notranje motivirani - še nenehno širjenje in poglobljanje znanj iz sodobne informacijsko-komunikacijske tehnologije, razvijanje kompetenc na področju maternega in tujih jezikov, razvijanje samostojnosti, odgovornosti ter univerzalnih vrednot.

Na šoli smo v šolskem letu 2006/2007 tako pripravili tudi Program za nadarjene učence, ki je sestavni del Letnega delovnega načrta šole.

Program je namenjen poglobljanju vsebin na področju naravoslovja, družboslovja, socialnih veščin, medosebnih odnosov in medvrstniške pomoči. Vključitev v program je prostovoljna.

V petek, 3.11.2006, je bila na Osnovni šoli Rače organizirana delavnica z delovnim naslovom "Mikroskop in mikroskopiranje". Povabili smo učence 5. in 6. razredov, ki so bili prepoznani kot nadarjeni.

V štirih šolskih urah so se učenci posvetili biologiji - odkrivali in raziskovali so jo z mikroskopom. Učenci so spoznali zgradbo in delovanje mikroskopa ter se naučili izdelati sveži preparat. Pod mikroskopom so si pri različnih povečavah ogledali celice čebule ter jih skicirali. Prav tako so si ogledali kostne celice, mišico, pljuča.

Kljub temu, da je bila dejavnost izvedena med počitnicami in udeležba prostovoljna, se je je udeležilo 15 od 16 otrok. Ob koncu delavnice so naredili še plakat in tako tudi ostalim učencem pokazali, kako so preživeli dopoldan.

Veseli smo bili pomoči učenca Dominika in učenke Nole iz 9. razreda, ki sta fotografirala (fotografije smo uporabili za izdelavo plakata) in posnela tudi kratek film.

Praden smo se razšli, so učenci izpolnili še vprašalnike. Želeli smo izvedeti, ali jim je bila izbrana tema zanimiva, kaj jih je morda motilo in katera so tista področja, ki bi jih morebiti želeli še bolje spoznati in poglobiti. Veseli smo bili pozitivnih povratnih informacij, predvsem pa dejstva, da si tudi v prihodnje želijo podobnega načina izobraževanja. Teme, ki jih zanimajo, so: astronomija, zgodovina (pračlovek, Rim, vojna in orožje), človek, živali in rastline, naravne znamenitosti.

Visoka udeležba in zanimanje za dodatno raziskovalno delo nas je razveselilo in nam pomeni veliko motivacijo in hkrati zavezo za prihodnje delo.

Tako se bomo že v začetku decembra odpravili skupaj s skupino učencev, ki obiskujejo izbirni predmet astronomijo, na Dom Škorpion (CŠOD, Duh na Ostrem Vrhu). Na Astronomsko - kreativnem vikendu bodo prisostvovali delavnicam, ki bodo usmerjene k osebnostnemu in socialnemu razvoju, hkrati pa se bodo udeležili tudi astronomske delavnice in nočnega opazovanja neba s teleskopom.

Dan za nadarjene - "Mikroskop in mikroskopiranje" smo izvedli Rok Ozmec - učitelj biologije, Darja Pernek-Lesjak - učiteljica biologije in kemije, Marija Brodnjak, učiteljica tehnike in fizike ter Severina Pfeifer, pedagoginja in vodja dejavnosti za delo z nadarjenimi.

Severina PFEIFER

Knjige dišijo

Mesec november je mesec knjige, v letnem koledarju pa je zadnji jesenski mesec pred prihajajočo zimo. V tem letnem času pogosteje sežemo po kakšni knjigi, ki nam krajša dolge zimske večere. Tako je vsaj veljalo desetletja nazaj, v zadnjem času pa ob sodobni tehnologiji, ki jo najdemo že v vsakem domu, vse redkeje beremo tiskane medije, kar posledično očrni sodobno generacijo za funkcionalno nepismeno.

Ministrstvu za kulturo in šolstvo sta letošnje leto proglasili za leto kulture, v katerem nosijo osnovne šole odgovorno nalogo za spodbujanje k branju, s tem pa tudi višjo pismenost.

Upadanje pismenosti in še zlasti bralne zmožnosti ter zanimanja za branje so v razvitem svetu začeli zaznavati prav v času, ko je postal pomen dobro razvite pismenosti za osebno uspešnost posameznika in gospodarsko uspešnost celih družb najbolj očiten.

Sedanji hitri razvoj na vseh področjih življenja zahteva od posameznika ne le poznavanje branja, temveč da bere hitro in prepozna različne simbole, jih razume in medsebojno povezuje. Rezultati različnih študij o (ne)funkcionalni pismenosti kažejo, da postaja človeštvo v razvitem delu sveta vsako leto manj pismeno, vedno več ljudi ustrezno ne obvlada niti same tehnike branja.

Predšolsko obdobje je za razvoj otrokovih bralnih sposobnosti, katerih posledica je uspešnost v poznejšem šolskem obdobju, izrednega pomena. Tega se zavedamo tudi na naši šoli in v ta namen spodbujamo k branju starše in njihove otroke, ki so vključeni v naš vrtec.

Otrok sprejema vase zunanji svet prek različnih predmetov, ki so mu ljubi (igračke, pleničke...). Tudi knjiga lahko odigra to vlogo. Po navadi govorimo o njej kot o predmetu, ki nam omogoči, da prebiramo zgodbe, pravljice. Vendar je še več kot to; knjiga je v resnici predmet, ki ga otrok prime, vidi, sliši, tipa, okuša, vonja. Doživlja jo z vsemi svojimi čutili.

Knjige dišijo, imajo svoj vonj. Ko pridejo iz tiskarne, dišijo po tisku, imajo vonj po nas in po prostoru, v katerem so. Če malčku prebiramo slikanico, katere se tudi dotika, dobi ta knjiga značilen vonj, ki je otroku domač in prijeten. Knjigo poveže s svojo mamo, s svojimi najbližjimi, daje mu

pomemben občutek varnosti in topline. Olajša mu sprejemanje zunanjega sveta.

Knjige govorijo, ko jih prebiramo in poslušamo zgodbe. A ni samo to. Tudi tu imajo otroci veliko spodbud in možnosti za raziskovanje: preizkušajo, kako se ta predmet odziva na njihove aktivnosti.

Slikanice vabijo, da jih gledamo. Ko otrok posluša zgodbico iz slikanice, se v njem porodijo vsakovrstne predstave, saj ob poslušanju opazuje ilustracije. "Videti" je torej v prvih letih otrokovega življenja sinonim za verjeti, pomeni doživljanje in vživljanje. Ko starši otroku, ki še ne zna sam brati, doma prebirajo zgodbe iz slikanic in pravljice, se ob tem zblížujejo s svojim otrokom, a po prebrani zgodbici naj obvezno sledi tudi pogovor o prebranem. Kako naj to izvedejo, jih naučimo na prvem roditeljskem sestanku ob vpisu otroka v šolo. Tega se udeležijo skupaj s svojimi prvošolčki, učna ura s pravljico pa poteka v šolski knjižnici pod vodstvom knjižničarke.

Zanimanje za branje začne pri šolajoči mladini upadati takrat, ko zamenjajo slikanice s knjigami, v katerih je vse manj ilustracij in več besedila. Med učenci višjih razredov so le še redki knjigožeri, ki poleg obveznega šolskega branja posegajo še po razvedrilnem. Zato pa je vse več tistih, ki imajo težave z branjem in razumevanjem prebranega, ter s pisnim ali ustnim izražanjem. Otroci hitro odrastejo, z njimi pa rastejo tudi slabe bralne navade. In kje bomo ob takšnem trendu dobili dobre govorce in pišoče?

Branje po zgledu: ali lahko odrasli vplivamo na bralno motivacijo naših otrok? Lahko. V družini, v kateri zvečer oče in mati sedeta k zanimivi knjigi, je branje del njihovega rituala. V takšni družini berejo tudi otroci. Njihovo pisno in ustno izražanje postane lahkotno, sproščeno, gostobesedno, z učenjem učne snovi nimajo težav. So komunikativni, odprti in bolj samozavestni. Pripravljeno so za življenje, v katerem jih čaka kup preizkušenj in izzivov.

Upajmo, da bodo vsi zastavljeni cilji za spodbujanje k branju dobro izpeljani in kot takšni obrodili zelene uspehe. To je prednostna naloga slovenskih šol za pripravo temeljev bodoče izobražene družbe.

Kaj pa odrasli, ali mi dovolj beremo? Če ne, je zdaj nastopil čas za dobro knjigo, o kateri so vam pripovedovali sodelavka v službi, znanec na družabnem srečanju, prijatelj, sorodnik ali prijazen sosed. Na snidenje s knjigo v roki!

Metka PRISTOVNIK

Ekošola Rače - delovno v novo šolsko leto

Sedaj se že lahko pohvalimo, da sodimo med tiste slovenske šole, ki so ohranile naziv ekošola in obdržale eko zastavo že celih pet let.

V mesecu oktobru 2006 se je sestal ekoprogramski svet naše šole in sprejel letni delovni načrt za šolsko leto 2006/2007. Med cilje smo zapisali, da bomo tudi v prihodnje negovali in razvijali naslednja načela:

- razvijali odgovoren odnos do naših zanamcev in si prizadevali, da bodo imeli rodovi za nami isto kvaliteto

- življenja (zrak, voda, gozd, prst ipd.),
- oblikovali pozitiven odnos do vseh živih bitij in narave,
- razvijali sposobnost zaznavanja in razumevanja ekoloških problemov,
- vzpodbujali spoznanja, da je človek odvisen od narave in njen sestavni del,
- vzpodbujali kritično presojanje o škodljivosti in negativnem vplivu človeških posegov v naravno okolje,
- vzpodbujali k negovanju lepih medsebojnih odnosov in k vzajemnemu spoštovanju.

Učenci raziskujejo svoje okolje

Dejavnost na šoli bomo tako kot doslej popestrili s sodelovanjem na raznih natečajih in projektih, ki jih razpisujejo zavodi ali delovne organizacije. Tako smo se do sedaj že prijavili k sodelovanju v dveh projektih in enem natečaju:

Ministrstvo za obrambo RS je razpisalo natečaj za likovna in literarna dela na temo Poplave. Cilj natečaja je poglobiti znanje o možnih naravnih nesrečah ter poznavanje ukrepov osebne in vzajemne zaščite v primeru nesreče.

Zavarovalnica Triglav je razpisala in nas povabila k sodelovanju v projektu TRIGLAV v moji ŠOLI. Dobili smo že prvo zadolžitev. V mesecu novembru nam je zavarovalnica podarila "živo" smreko, ki jo bomo v spomladanskih mesecih nasadili na šolskem dvorišču. Naloga učencev prvih razredov pa je, da to smrečico okrasijo do 15. decembra, nakar bo predstavnik zavarovalnice obiskal našo šolo in si ogledal okrašeno smreko. Nato bodo izmed vseh okrašenih smrek iz različnih šol izbrali najlepšo. Vsi otroci, ki bodo sodelovali pri okraševanju, bodo prejeli simbolična darilca, posebej pa bodo nagrajeni otroci, ki bodo najlepše okrasili smreko.

Mariborska livarna je v tem šolskem letu razpisala sponzorski projekt imenovan "Armalov sklad za zdravo pitno vodo v slovenskih šolah" V okviru razpisa smo bili izbrani in Mariborska livarna nam bo podarila in namestila nekaj armatur Armal ter omogočila servisni pregled ostalih armatur in po potrebi opravila popravila drugih armatur. Šole, ki v tem letu sodelujejo v projektu, bo oskrbela s filtri za armature in zagotovila lističe za hitro analiziranje vode (*dopis Mariborske livarne o tem objavljamo v rubriki "Pisali ste nam" - op. ured.*)

Tematski sklop VODA je v programu naše ekošole zapisan kod prednostna naloga in je trajnega pomena. Pred dnevi smo od Mariborske livarne prejeli beležko. Iz nje lahko učenci izvedo o vodi veliko novega, kar lahko koristno uporabijo pri pouku, doma ali pri raziskovanju.

Želimo si še več takšnih projektov, saj je prav, da učenci že zgodaj spoznajo, da naravni viri ne bodo večno in da se naučijo živeti, delovati in razmišljati naravi ter sebi prijazno.

Zdenka PUHAR, koordinatorica ekošole

Viša učencev - zlatih Veselošolcev iz OŠ Rače:

VESELOŠOLCEM V ČAST

Na vabilu je pisalo: "Založba Mladinska knjiga z uredništvom Pila in Pila plus vabi na 38. prireditve ob podelitvi diplom državnim prvakom v znanju iz Vesele šole...."

Na prireditve sta me spremljala starša. Zjutraj smo se z avtomobilom odpravili proti Ljubljani. Ker smo si pred prireditvijo želeli ogledati Ljubljano, smo se od doma odpravili bolj zgodaj. Ogledali smo si Tromostovje, park Zvezda in na boljšem sejmu ob Ljubljani spili sok. Nato smo se odpravili v Cankarjev dom, kjer je potekala Veselošolska zbornica. Preden smo odšli v dvorano, smo dobili nekaj izvodov Pila in Pila plus s knjižnimi kazali.

Sledil je ogled predstave. V njej so nastopili veselošolski učitelji in učenci. Učenca smo takoj vsi spoznali. Bil je Davor Božič. Veselošolski učenci so zahtevali, da bi od vseh predmetov v šoli poučevali samo športno vzgojo. Učitelji pa se niso preveč strinjali. Nekateri so menili, da v šoli morata ostati tudi matematika in slovenščina, drugi pa so zagovarjali, da se moramo v šoli veliko sproščati.

Po končani predstavi je nastopil trenutek "slave". Prejela sem nahrbtnik, mapo in ZLATO PRIZNANJE. Pa tudi sladoleda je bilo na pretek.

Veseli smo se odpravili proti domu. Dogodek mi bo še dolgo ostal v spominu.

Urška BUTOLEN, 5. b

KO SO VSI PONOSNI NAME

"Ponovno prelepo nedeljsko jutro," sem pomislil, ko sem se zbudil. V mislih sem že delal načrt za današnji dan, ko se bomo odpravili v Ljubljano na podelitev priznanj in nagrad veselošolskim državnim prvakom.

Začudil sem se, ko sem zagledal starša in brate že navsezgodaj svečano oblečene. Opaziti je bilo, da so vsi zelo ponosni name.

Odpravili smo se proti Ljubljani, v avtu smo ves čas prepevali in se zabavali. Pot je hitro minila. Ati je takoj našel parkirni prostor pod Cankarjevim domom.

Ko smo vstopili v Cankarjev dom, so nas takoj opazili, kar glede na naše število (6) niti ni tako težko. Ponudili so nam dodatne vstopnice in pijačo. Mama in bratje so dobili vstopnice na balkonu, midva z atijem pa sva sedla v parter.

Prireditve, posebej pa še predstava, je bila zelo zabavna. Igralci so občasno tako vpili, da sem slišal najmlajšega brata, kako je zajokal, ker se je prestrašil. Pred koncem prireditve so na oder poklicali tiste veselošolce, ki so na tekmovanju dosegli vseh štirideset točk. Bil sem kar vesel, da nisem zbral vseh točk in mi ni bilo treba na oder.

Po končani prireditvi sva z atijem poiskala mamo in brate. Ko sva jih našla, sem na Robijevev (to je moj najmlajši brat) vozičku zagledal rumen nahrbtnik, ki ga je mama med tem že dvignila. Pobrskal sem po njem in zelo sem bil vesel vseh daril, najbolj pa sem se razveselil zlatega priznanja, ki ga bom skrbno shranil.

Še bom tekmoval v Veseli šoli, mogoče pa mi bo ponovno uspelo. Če ne, pa mi še vedno ostane znanje, ki ga na tak način pridobim.

Denis KOREN, 6. a

Sam se moram dobro počutiti,
da bi se tudi drugi ob meni počutili dobro.

Lahko se zbudiš zgodaj,
vendar se je tvoja usoda zbudila vro pred teboj.

Bilo je nekoč

"Bilo je nekoč" je ena od tem, ki nas pri spoznavanju okolja spremlja že od prvega razreda. Pomembno je namreč, da otrokom predstavimo to obdobje. Otrokom je tematika zelo zanimiva, čeprav včasih mislimo, da jih zanimajo le računalniki in druga sodobna tehnologija.

Interes in vedoželjnost otrok o življenju nekoč se je izkazoval tudi pri ogledu grajskih soban, opreme, glasbil in orožja na Ptujskem gradu.

Skupaj z učiteljico 3. a, Kristino Milec, sva se odločili, da učenje ob slikovnem gradivu popestrimo še s konkretnim ogledom muzeja. V sredo, 8.11.2006, smo se odpravili na Ptujski grad. Najprej smo prisluhnili pravljici "Kraljična na zrnu graha". Med ogledom gradu pa so otroci iskali zrno graha in ga tudi našli. Še posebej navdušeni so bili nad razstavo glasbil. Fantje pa niso mogli skriti navdušenja nad pravim mečem, saj so ga lahko tudi potežkali in nekaterim ga je celo uspelo dvigniti.

V muzejski delavnici so otroci izdelovali papirnate naprstne lutke. Vzdušje ob baročni glasbi in ob grajskem paravanu je bilo ravno pravnje za ustvarjanje. Verjemite, nastale so najlepše princeske in principi ter najbolj junaški vitezi. Grajsko zakulisje je kmalu zaživelo, saj so lutke spregovorile in rojevale so se nove, še nenapisane pravljice.

Rok Šlamberger iz 3. b je ob koncu dneva zapisal: "Ogledali smo si Ptujski grad, ki stoji na griču. Najprej smo si ogledali veliko grajsko dvorišče in zbirko glasbil. Nato smo si ogledali sobe s pohištvo. Tam sem izvedel, kako so delali pohištvo, da je izgledalo kot bi bilo iz zlata. Najbolj všeč mi je bila zbirka orožja. Videli smo tudi viteške oklepe. Zelo mi je bilo všeč!"

Petra PIPENBAHER,
prof. razrednega pouka

Zdravje, veselje in varne poti,
polne ljubezni in dobrih ljudi,
na božič in skozi vse leto 2007 naj sreča z vami živi.

Karitas Fram

Bili smo na dvorcu Trebnik

"Čas je za inovativne, kreativne in malce drugačne naravoslovne, kulturne in podobne dneve," smo prebrali v ponudbi dvorca Trebnik. Učiteljice prvega triletja smo se s tem strinjale in bile takoj pripravljene, da k raznim aktivnostim v učni proces dodamo še obisk trebniškega dvorca.

Otroci so program doživljali preko poučne pravljice, ki se je odvijala kot lutkovna predstava v posameznih prostorih dvorca Trebnik ter njegovi okolici. Spoznali so posebnega stanovalca, prijaznega duhca Cvetka, ki jim je predstavil zajčka Puhca, cvetlico Majo, škrate Bahija ter Miško. Otroci so pri dogajanju aktivno sodelovali.

Tako jim je bilo skozi zgodbo predstavljeno življenje v preteklosti. Predstava se je končala v grajski kleti, kjer je duhec Cvetko otrokom pripravil presenečenje.

Težko je opisati razpoloženje otrok ob iskanju duhca. Napišem lahko le to, da nobena otroška usta niso bila zaprta; še več, kar cepetali so od navdušenja in pričakovanja. Škoda, da niste bili z nami in tega doživeli na lastne oči!

Ko smo našli duhca, so nas v zeliščni kuhinji pogostili z zeliščnim čajem. To pa še ni vse. Tudi likovno smo ustvarjali, iz das mase smo oblikovali duhce, ki so sedaj že skrbno shranjeni v otroških sobicah in čuvajo naše male junake. Vsakega na Trebnik spominja tudi svečka iz čebeljega voska, ki so si jo naredili sami.

Učenci 3. a in b so strnili svoja doživetja in vtise ter jih zapisali:

- *V dvorcu Trebnik mi je bil zelo dober zeliščni čaj. Super mi je bilo, ko smo iskali duhca Cvetka. (Eva Mustafa, 3. a)*
- *Na dvorcu Trebnik mi je bilo najbolj všeč, ko smo iskali ključe in ko smo dobili čokolade. (Jan Hauptman, 3. b)*
- *Meni je bil všeč duhec Cvetko. Všeč mi je bilo tudi, ko smo delali duhca in svečo. Lepa mi je bila rožica Maja. (Nik Lesar, 3. a)*
- *Bilo mi je všeč, ko smo iskali duhca. Ko sem dobil čaj, sem si ga doma takoj skuhal. (Blaž Vidovič Reich, 3. b)*
- *Meni je bilo všeč, ko smo iskali duhca in ko smo delali svečke. (Anja Preložnik, 3. a)*
- *Imela sem se lepo. Duhec me je še kar prestrašil. Najbolj všeč mi je bilo, ko smo delali sveče in igrali igrico. (Stela Perdija, 3. b)*
- *Meni je bilo najbolj všeč iskanje duhca, zajčka Puhca in marjetice Maje. (Vanesa Cafuta, 3. a)*

Tudi učiteljice smo bile zadovoljne in predlagale, da bi tudi za naslednjo generacijo otrok lahko organizirale kulturni dan na to temo, saj so se otroci med dejavnostmi sprostiti, razvijali poslušnost, strpnost, umetniško doživljali predstavo in spoznali, kako je bilo nekoč.

Petra PIPENBAHER,
prof. razrednega pouka

Premalo skrbimo za to, da bi se bogatili eden od drugega.

Sodelovanje OŠ Rače s Policijsko postajo Rače

Razvoj prometa, ki je prinesel nesluten napredek, je spremenil svet, v katerega stopajo otroci. Že prvi trenutek, ko starši z otrokom zapišejo varno zavetje porodnišnic, so povezani s prometom na cestah. Vsak nov dan pa postavlja pred odrasle in otroke nove izzive, obveznosti in nevarnosti. V nekaj letih, ki minejo kot trenutek, moramo otroke pripraviti na samostojno sodelovanje v prometu. V Tednu prometne varnosti, v mesecu oktobru, že nekaj let uspešno izvajamo sodelovanje s Policijsko postajo Rače. 2. oktobra je na šolsko dvorišče pripeljal policijski avtomobil, za njim pa še motor in avtomobil policista v civilu. Učenci so si ogledali obe prevozni sredstvi in pripomočke, ki jih pri delu uporabljajo policisti. Učence prve triade sta najbolj zanimala avtomobil in motor, učenci druge in tretje triade pa so z zanimanjem poslušali zanimivo poročanje kriminalista in si ogledali prikazane narkotike.

Foto: Miha Gorjak, 6. a

Nekateri učenci preizkusili alkotest. Dan je hitro minil in veselimo se naslednjega srečanja z delavci Policijske postaje Rače.

Učitelji in učenci OŠ Rače

Vini udarec tako, da se nasmehneš in ostaneš miren.

Utis učenke:

OTROK - POLICIST ZA EN DAN

V okviru akcije "Otrok - policist za en dan" sva bila z Urbanom izbrana, da obiščeva Policijsko postajo Rače in preživiva dopoldan s policisti.

Bila sva lepo sprejeta in najprej smo se spoznali s policisti, ki so bili tistega dopoldneva v službi. Dobila sva majico, broško, pisalo in zvezek. Potem smo se odpravili na letališče. Tam sva videla, kaj vse nosijo ljudje v druge države. Potem sva šla v prostor, v katerem so označene smeri letenja letal in naveden čas pristankov. Nato so naju povabili na coca colo. S policijskim avtom smo se potem odpeljali nazaj na policijsko postajo v Rače, kjer sva policiste še lahko spraševala, kar naju je zanimalo. Nazadnje smo naredili še prstne odtise in se odpravili nazaj v šolo. Bilo je zanimivo doživetje.

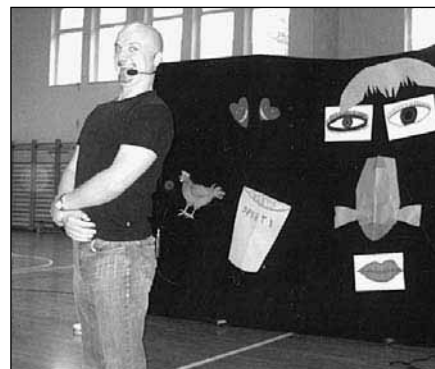
Laura ČEPE, 5. a

OSNOVNA ŠOLA FRAM

Pričetek bralne značke

Začetek letošnjega šolskega leta smo, kot vsako leto, namenili spodbujanju branja med mladimi. V ta namen so se učenci ob ogledu Slovenskega knjižnega kviza, posvečenega Prežihovemu Vorancu in Koroški, spomnili enega izmed pobudnikov tega vseslovenskega gibanja za branje med osnovnošolci - Leopolda Suhodolčana. Zabavni so bili posnetki starih risank, katerih osnutek prihaja izpod peresa tega koroškega mladinskega pisatelja, kot sta *Piko Dinzaver* in *Krojaček Hlaček*. Nič manj nista po zanimivosti zaostajala zabavna detektiva Naočnik in Očalnik, ki sta razreševala zapletene kriminalne primere. Celo odrska uprizoritev v črno-beli tehniki *Srečna hiša Doberdan* je učencem pustila poseben pečat.

Iz preteklosti nas je v sedanost popeljal **Primož Suhodolčan**, ki delo svojega očeta več kot uspešno nadaljuje in potrjuje znan pregovor, da jabolko ne pade daleč od drevesa. Primož pa se rad pošali, da po očetovih stopinjah ne more hoditi, saj ima vendar večjo številko čevljev, kot jo je imel oče.

*Naš gost
Primož Suhodolčan*

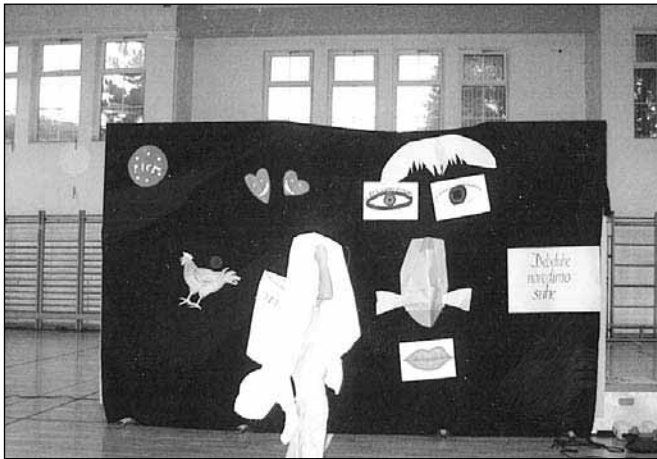

Na njegov sprejem so se učenci temeljito pripravili, saj so ga pričakali kar s štirimi dramskimi igrami iz njegovih zbirk *Živalske novice* in *Pozor, pravljice!*

Tako smo se nasmejali zaljubljenemu Pohorcu Žanu, ki je želel pridobiti naklonjenost svoje drage, s tem da se je mučil ob hujšanju v fitness centru *Sama kost in koža*, pa nagajivemu Grizistolu, ki je ugriznil vsakega, ki je sedel nanj, tudi našo Patricijo.

Prav tako nas ravnodušne ni pustila ljubezen med copato in tenisko, ki je obrodila na tisoče sadov v obliki teniških copat. Pa da ne pozabimo iznajdljivega *Duhca Strahuhca*, ki se je pametno odločil, da bo raje strašil podnevi, si po telefonu naročal dobre jedi, strašil dostavljavce hrane, zvečer pa sladko spal.

Vse foto: Simona Napast

Ko pa je nastopil Primož, smehu ni bilo ne konca ne kraja. Duhovito pripovedovanje o zgodah in nezgodah iz njegovega življenja je vse spravilo v dobro voljo. Pisateljeva naj izjava po mnenju učencev pa je bila matematično dokazljiva teorija o učenju:

1. Več se učiš, manj znaš.
2. Manj se učiš, več znaš.

Tej ugotovitvi so učenci zmagoslavno zaploskali, učitelji pa smo samo zmajevali z glavami. Tudi ko je Primož primer logično dokazal:

1. Več se učiš, več podatkov si moraš zapomniti, več jih na koncu tudi pozabiš, tako da na koncu manj znaš.

2. Ob manjšem učenju si je potrebno manj zapomniti, kar posledično pomeni manjšo pozabo, zato na koncu več znaš, kot tisti, ki je pozabil več.

K sreči ga nihče ni resno jemal, a izposoja njegovih knjig in povpraševanje po njih je drastično naraslo.

Pisati o resnih stvareh na humoren in igriv način res ni lahko, a Primož to zna. In otroci to cenijo.

Zdaj pa lahko noč in en smeh za pomoč. Pokrij se, zavij se in zaspi.

Simona NAPAST

V RAZMISLEK

Bilo je delovno jutro, približno ob 8:30 uri, ko je starejši gospod (imel je okoli 80 let) prišel na urgenco, da bi mu odstranili šive iz njegovega palca.

Opazoval sem, kako je gledal na uro in se odločil, da sam poskrbim za njegovo rano.

Med tem, ko sem obdeloval njegovo zaceljeno rano, sva se začela vzpodbujati preko pogovora. Vprašal sem ga, če je imel naročen sestanek s katerim od zdravnikov, ko se mu je tako mudilo.

Gospod mi je odgovoril, da ne in da je moral oditi v dom z ostarele, da bi pojedel zajtrk s svojo ženo.

Nemudoma sem vprašal po njenem zdravju, pa mi je odgovoril, da je njegova žena žrtev Alzheimerjeve bolezni.

Med tem, ko sem zaključeval z njegovo ozdravljeno rano, sem ga vprašal, če bi bila žena zaskrbljena, če njega ne bi bilo tam ob dogovorjeni uri.

Odgovoril je, da ga že 5 let ne prepozna, saj je njena bolezen močno napredovala.

Bil sem zelo presenečen, a sem ga vseeno vprašal, kako to, da še vedno vsako jutro hodi k njej, četudi ona ne ve več, kdo je on.

Gospod pa se mi je nasmehnil, me pogledal v oči in rekel:

"Ona me morda res ne pozna več, ampak jaz še vedno vem, kdo je Ona."

Močno sem zadrževal solze, dokler ni odšel in sem si rekel: "To je točno takšna ljubezen, ki jo želim v svojem življenju."

Prava ljubezen ni fizična niti romantična.

Je sposobnost sprejemanja vsega takšnega kot je, je bilo, bo in morda tudi ne bo.

Vse preveč časa izgublamo v iskanju prave ljubezni ali v iskanju napak pri drugih; bolj bi bilo, da bi izboljševali odnose, v katerih smo.